

РЕЦЕНЗИЯ НА МОНОГРАФИЮ

к.е.н., с.н.с. Додонова Олега Володимировича

«Інноваційна активність у сфері праці: теоретичні основи, практичні проблеми та механізми їх вирішення»

На сучасному етапі, в умовах інтенсивного розвитку національних економік індустріально-розвинених країн світу, актуалізуються проблеми підвищення інноваційної активності суб'єктів господарювання. Поза підвищення інноваційної активності робочої сили взагалі та, зокрема – персоналу підприємств та організацій будь-якої галузі національної економіки вирішити ці проблеми не можливо, оскільки саме інноваційна активність у сфері праці забезпечує інноваційний розвиток.

Відставання України від індустріально-розвинутих країн є наслідком проблем підвищення інноваційної праці у ланцюзі «освіта – наука – виробництво», що загострюється внаслідок зниження попиту на підготовку наукових кадрів для наукових установ, освітніх закладів і високотехнологічних підприємств, падінням престижу наукової та творчої праці, неефективністю систем стимулювання праці інноваторів тощо. Вирішенню цих проблем на основі сформованої методології присвячена монографія кандидата економічних наук, старшого наукового співробітника Додонова Олега Володимировича «Інноваційна активність у сфері праці: теоретичні основи, практичні проблеми та механізми їх вирішення».

Наукова цінність монографії полягає у подальшому розвитку наукових шкіл, які займаються проблемами економіки праці та інноваційної діяльності у комплексі. Дослідження кола теоретичних проблем цих наукових шкіл призвело автора видання до обґрунтування принципово нової методології стимулювання інноваційної активності у сфері праці, що дозволило отримати важливі наукові результати, серед яких найбільш цінне науково-практичне значення мають такі, як: обґрунтування дефініцій «сфера праці», «інноваційна активність у сфері праці» та «стимулювання інноваційної активності у сфері праці»; обґрунтування гіпотези про залежність розвитку національної економіки та економіки будь-якого регіону на інтенсивній основі від інноваційної активності у сфері праці на макро-та мікрорівнях; розробка принципово нових методичних підходів оцінки впливу інноваційної активності у сфері праці на розвиток регіону; розробка концептуальних положень формування системи стимулювання інноваційної активності у сфері праці тощо. Актуальність та практична значущість змісту монографії підтверджується тим, що у ній викладено основні результати досліджень автора за напрямком бюджетної теми «Стимулювання інноваційної активності у сфері праці», яка затверджена та фінансувалася НАН України.

За своєю структурою основний зміст монографії складається з чотирьох логічно-відбудованих і пов'язаних між собою розділів, у яких розкриваються такі питання, як:

– обґрунтування процесу інноваційна активність у сфері праці з її розглядом у якості просторово-соціально-економіко-правової категорії;

– виявлення проблем підвищення інноваційної активності у сфері праці в Україні з виокремленням загальних методологічних і практичних проблем у цій сфері внаслідок деформованої системи «наука – освіта – виробництво», визначенням основних чинників дестимулювання інноваційної активності підсферах цієї сфери;

– оцінка процесу стимулювання інноваційної активності у сфері праці на національному та регіональному рівнях за допомогою розроблених автором методичних підходів, застосування яких дозволило встановити основні продукуючі проблеми стимулювання інноваційної активності у сфері праці на національному та регіональному рівнях, а також виявити протиріччя стимулювання інноваційної активності в системі освіти та регулювання ринку праці. З урахуванням отриманої оцінки автором проведено позиціонування регіонів України за ознакою інноваційної активності у сфері праці;

– розроблені механізми підвищення інноваційної активності у сфері праці в Україні на основі сформованої системи стимулювання цього процесу на регіональному рівні, впровадження якої дозволяє вдосконалити процес на макрорівні та в системі «освіта – наука – виробництво», та формування якої передбачає нормативно-правове забезпечення.

У той же час, практична значущість отриманих автором результатів наукових досліджень була би значно більшою за умови конкретизації запропонованих заходів у механізмах підвищення інноваційної активності у сфері праці. При цьому за доцільним було б розвинути думку автора у вигляді окремого розділу, в якому б містилися запропоновані методичні рекомендації для суб'єктів у сферах виробництва, освіти та

РЕЦЕНЗИЯ НА МОНОГРАФИЮ

науки, використання яких дозволяє підвищувати інноваційну активність безпосередньо у раціоналізаторів, освітян і науковців на засадах їх стимулювання.

Практична цінність монографії полягає у тому, що результати наукових досліджень і здобутків автора охоплюють різні сфери національної економіки, та можуть бути корисними для керівників підприємств (організацій, установ) різної галузевої приналежності, представників державних органів виконавчої та законодавчої влади, профспілок та об'єднань роботодавців, освітян, науковців і студентів економічних спеціальностей. Практичне значення монографії підтверджується результатами впровадження наукових досліджень, які у ній викладено, у діяльності регіональних органів виконавчої влади та на підприємствах.

Рецензент

Луцай Л.А.
доктор економічних наук, професор
завідувач кафедри економіки і менеджменту
Інституту післядипломної освіти
Донецького національного університету економіки
і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського